

Bijzondere werknemers

Verhalen uit de sociale werkvoorziening

De sociale werkvoorziening, daar werken toch alleen maar gekken? Een wijdverbreid misverstand. Los van het pijnlijke woord 'gekken' doet dit de werknemers in de sociale werkvoorziening tekort.

In dit boek vertellen eenentwintig werknemers met een handicap, mannen en vrouwen, van jong tot oud, over hun leven en de sociale werkvoorziening. Over hun dagelijkse strijd om een normaal leven te leiden, zoals elke werkende. Ze krijgen een gezicht en met hen 100.000 anderen.

Het toverwoord van de laatste jaren is 'naar buiten'. Werknemers moeten zo veel mogelijk geïntegreerd worden in het reguliere bedrijfsleven maar zit het bedrijfsleven hier wel op te wachten?

De praktijk wijst uit dat 70 procent van de mensen die bij een gewoon bedrijf gaan werken binnen een jaar weer terug is bij de sociale werkvoorziening. Mèt een vervelende ervaring erbij en de vraag of er nog wel plek is voor hen, of komen ze onderaan op een wachtlijst?

Wat betekent het om vervolgens thuis achter de geraniums te moeten zitten? Moeten ze allemaal maar de bijstand in?

Het werken via de sociale werkvoorziening blijft nodig. Jonge mensen met een handicap willen graag aan het werk. Zij hebben ook recht op een toekomst met inkomen en werk. Uit de verhalen van de geïnterviewden komt duidelijk naar voren: allemaal zouden ze het liefst een 'gewone' baan hebben. Niemand heeft erom gevraagd gehandicapt te zijn. Ze verdienen een toekomst, net als iedereen!

Tekst Ans Pelzer en Marie Kiebert
Fotografie Chris de Bode

Bijzondere werknemers Verhalen uit de sociale werkvoorziening

Bijzondere werknemers

Verhalen uit de sociale werkvoorziening